

РЕШЕНИЕ

№ 3834

гр. София, 07.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 07.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **9578** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 45, ал.4 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ) във вр. с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „Амбулатория за извънболнична специализирана помощ – Медицински център за интегративна медицина” О., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] представлявано от управителя Л. А. А., подадена чрез пълномощника адв. В. С. срещу ЗАПОВЕД № 74-00-177 от 27.10.2011 г., издадена от д-р Г. К. в качеството му на Директор на Столична регионална здравна инспекция /СРЗИ/, с която на основание чл. 45, ал.1, т.4 и ал.3 от ЗЛЗ е заличено удостоверение № 6710 от 17.05.2006 г., вписано под № 00241, партида 3, том II, стр. 334 от регистъра на СРЗИ, издадено на лечебно заведение „Амбулатория за извънболнична специализирана помощ – Медицински център за интегративна медицина” О. и е обезсилено удостоверение за регистрация № 6710, считано от 25.10.2011 г. /л.43/.

Жалбоподателят счита, че обжалвания административен акт е издаден при съществено нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби – правно основание чл. 146, т.3 и т.4 от АПК. Твърди, че декларативното посочване само на правните норми от ЗЛЗ прави заповедта необоснована и немотивирана, тъй като е пренебрегната разпоредбата на чл. 35 от АПК, която изисква за установяване на обективната истина да се обсъдят всички възражения на страната, засегната от акта, да се прецени логическата връзка между фактите и приложимия закон, поради което обжалваният акт е постановен в

нарушение на административно-производствените правила. Изтъква, че в констативен протокол № КП 27-234/03.09.2011 г., съставен след извършена проверка, образувана по повод на сигнал е извършен цялостен одит на дейността на медицинския център /МЦ/. Горестоящият орган, овластил лицата да извършват проверката, не е взел становище по констатациите, не е взел становище и по направените от МЦ възражения, не ги е обсъждал и не е предоставил срокове за отстраняване на констатираното с предписанията, което счита за тенденциозно. Счита също така, че в заповед № 74-00-177/27.10.2011 г. има несъответствие, тъй като е посочено, че същата има действие от 25.10.2011 г., което е некоректно и води до двусмислие.

Освен това посочва, че МЦ прилага Методология на интегративната медицина, в частност при онкологично болни, която е утвърдена с международни и европейски стандарти, но за която в Б. все още няма предвиден регулаторен режим. Обстоятелството, че методът е с по-висока ефективност от стандартните и липсата на токсичност дава основание МЦ да го прилага и да подпомага болните в напреднал стадий на туморни заболявания, за които конвенционалната медицина е безсилна, като това се доказва от приложените като доказателства епикризи по делото. По изложените в жалбата подробни съображения се иска отмяна на обжалваната заповед и решаване на спора по същество.

Жалбоподателят „Амбулатория за извънболнична специализирана помощ – Медицински център за интегративна медицина” О., [населено място], се представлява от адв. С., която в съдебно заседание поддържа жалбата и моли съда да уважи същата и да отмени обжалваната заповед на директора на СРЗИ. Подробни съображения излага в писмена защита. Претендира присъждане на направените по делото разноски. Ответникът – Директор на СРЗИ на основание чл. 152, ал.2 от АПК при изпращане на административната преписка до съда изразява становище, че жалбата е процесуално допустима, но по същество неоснователна. Счита, че СРЗИ е спазила всички процесуални правила и изисквания по АПК и ЗЛЗ при издаване на процесната заповед. Заповедта за заличаване е издадена след подадена информация от Изпълнителна агенция „Медицински одит” с писмо, вх. № 12-00-143/07.10.2011 г. с приложен към същото констативен протокол № КП27-234/03.09.2011 г., в който са описани констатираните съществени нарушения на ЗЛЗ от лечебното заведение, както и писмо от Министерство на здравеопазването вх. № 04-14-783/17.10.2011 г. Изтъква, че съгласно Закона за здравето /ЗЗдр./ и ЗЛЗ изрично е записано, че само граждани могат да упражняват неконвенционални методи за благоприятно въздействие върху индивидуалното здраве, но не и юридическо лице /ЮЛ/, какъвто в случая е МЦ за интегративна медицина. В лечебното заведение се извършват и дейности, като химиотерапия, което е в нарушение на действащите медицински стандарти по „Медицинска онкология”, „Т. хематология” и „Ф. и рехабилитационна медицина” от лица, нямащи съответната специалност за това, което е в нарушение на ЗЛЗ. В съдебно заседание /с.з./ директорът на СРЗИ, редовно уведомен се представлява от юрк. В., която оспорва жалбата. В последното с.з. се представлява от юрк. Т., който изразява становище за законосъобразност на издадения административен акт. Счита, че медицинският център е извършвал дейността си в нарушение на установените медицински стандарти. Моли обжалваната заповед да бъде потвърдена. Не претендира разноски.

Софийска градска прокуратура в последното съдебно заседание не се представлява. Не взема становище по същността на спора.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, II отделение, 30^{-ти} състав, след като обсъди доводите на страните и събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред СРЗИ е започнало през м. май 2011 г., когато е извършена проверка от главен експерт на СРЗИ по повод преместване на съществуващ медицински център „Интегративна медицина” на нов адрес и в нова сграда, което е обективирано в констативен протокол от 10.05.2011 г. /л.17, том I/.

След преместването на 04.07.2011 г. във връзка с чл.31 от У. правилник на регионалните здравни инспекции и заповед на директора на Столична РЗИ е извършена тематична проверка на лечебното заведение - МЦ „Интегративна медицина”, ул. Делийска воденица, от служители на СРЗИ като са разгледани Правилника за вътрешния ред на лечебното заведение и Удостоверение № 6710/26.04.2011 г. Съставен е констативен протокол № 46 от 04.07.2011 г. /л.18/, в който са дадени следните препоръки: 1/ Да се премахне от правилника за вътрешния ред чл.6, ал.3 – при използване на неконвенционални методи. В момента на проверката такива не са били използвани. Не е практикуван от 2008 г. 2/ Новия /поправения/ правилник да се съгласува със СРЗИ / [улица]/; Актуално удостоверение от Агенция по вписвания. Предоставен е срок за изпълнение - до 17.08.2011 г.

По повод съставения констативен протокол от 04.07.2011 г. и дадения срок за изпълнение на предписанията до д-р Г.К. – директор на СРЗИ е изпратено писмо, изх. № 51/15.08.2011г. /вх. № 20-00-1215/16.08.2011 г. на СРЗИ/ /л.19-20/ от проф. Л. А., д.ф.н - управител и д-р Хр. Д., д.м – медицински управител на „АИСП – МЦ [фирма], в което същите възразяват срещу направената препоръка да се премахне чл.6, ал.3 от Правилника за вътрешния ред на лечебното заведение – при използване на неконвенционални методи...”. В писмото е обяснено, че основният предмет на дейност е интегративната медицинска практика, която според определението на „Консорциума на Академичните центрове за Интегративна медицина” на САЩ представлява „ново направление в съвременната медицина, което съчетава класическите методи на лечение с научно доказани алтернативни и комплементарни методи и има за цел да повиши ефективността на лечението и качеството на живот на пациентите”. В писмото се твърди, че тази концепция е възприета от Академичната Асоциация по Интегративна медицина, Европейската Федерация по комплементарна и Алтернативна медицина и редица други международни организации. Основен приоритет в тази област било максималното ефективно използване на възможностите на различни конвенционални и неконвенционални методи в персонални програми за лечение на всеки отделен пациент, като задължително изискване е даване приоритет на природосъобразни, нискоинвазивни, нетоксични методи на лечение и методи, които подпомагат естествените защитни функции на организма. В писмото до директора на СРЗИ се излага, че е абсурдно да бъде премахнат този текст от правилника за вътрешния ред. Изтъква се също така, че ръководството на МЦ „ИМ” е в остър спор с Министерство на здравеопазването и Изпълнителна агенция по лекарствата във връзка с отказ за разрешаване на лекарствен продукт, използван от „АИСП – МЦ [фирма], употребата, на който представлява изключително перспективен, но неконвенционален лечебен метод.

Във връзка с горесцитираното писмо от 15.08.2011 г. СРЗИ е изпратила отговор, изх. № 20-00-1215/18.08.2011 г. /л.21-22/ до управителите на „АИСП – МЦ [фирма], в което е обяснено, че съгласно чл. 166 и сл. от ЗЗдр., с изключение на хомеопатията право да

практикуват неконвенционални методи имат български граждани и граждани на държава – членка на Европейския съюз, другите държави от Европейското икономическо пространство и Ш., но не и юридически лица. С това писмо е удължен даденият в констативен протокол от 04.07.2011 г. срок от 17.08.2011 г. до 29.08.2011 г. Във връзка с писмо, изх. № 20-00-1215/18.08.2011 г., „АИСП – МЦ [фирма] е изпратил нов отговор до СРЗИ, вх. № 20-00-1215/31.08. /л. 23; л.156/, с който се прави искане да бъдат уточни смисъла и съдържанието на т.2 и втора т.2 от препоръките, обективирани в констативния протокол № 46/04.07.2011 г., тъй като същите са неясни. В писмото се прави уточнение, че Правилникът за дейността на медицински център „Интегративна медицина” е надлежно одобрен по предвидения в закона ред през 2006 г. при първоначалната регистрация на лечебното заведение и от тогава не са настъпвали промени в нормативната уредба, въз основа на която е извършено одобрението за законосъобразността на Правилника. Към писмото е приложено и правно становище на юридическите съветници на дружеството /л.24-26; л.157-159/.

СРЗИ е изпратила гореописаното писмо до изпълнителния директор на Изпълнителна дирекция „Медицински одит” с писмо, изх. № 12-00-138/30.09.2011 г. /л.27/, с искане за проверка и налагане на санкции, съгласно ЗЛЗ.

С писмо, изх. № 12-01-168/14.10.2011 г., на зам. министъра на здравеопазването – д-р К.Д. /л. 30-31/ до директора на СРЗИ във връзка с извършена проверка от комисия от Изпълнителна агенция „Медицински одит” на дейността на лечебното заведение „Амбулатория за извънболнична специализирана медицинска помощ – МЦ [фирма] /АИСМП МЦ „ИМ” - О./, [населено място] по повод на сигнал от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лекарствата, както и във връзка и с писмо, изх. № МО 05-234-11/04.10.2011 г. /л. 32-33/ на изпълнителния директор – доц. д-р Зл. П. – Изпълнителна агенция „Медицински одит” /ИАМО/ към МЗ ведно с констативен протокол за извършена проверка № КП 27-234/03.09.2011 г. /л.34-41; л.140-148/ е поискано да бъдат предприети съответните законови действия от СРЗИ по повод констатациите извършени от ИАМО.

ИАМО при извършената проверка на „АИСП – МЦ [фирма], обективирана в констативен протокол № КП 27-234/03.09.2011 г. е констатирала, че с удостоверение № 6710/26.04.2011 г. на СРЗИ, лечебно заведение „АИСП – МЦ „ИМ” е регистрирано като медицински център с предмет на дейност: „Осъществяване на специализирана и извънболнична медицинска помощ”. Съгласно приложението към удостоверението, разрешените медицински дейности са по следните специалности: Урология, Хирургия и Вътрешни болести. Констатирано е, че в лечебното заведение се извършват дейности по специалности, които не са включени в Приложение 1 на Удостоверение за регистрация, издадено от СРЗИ, а именно: Медицинска онкология /химиотерапия;/ Ф. и рехабилитационна медицина и лазертерапия; Трансфузионна хематология /преливане на кръв и кръвни съставки/. В лечебното заведение АИСП – МЦ [фирма] са извършвани дейности в нарушение на изискванията на медицинските стандарти: медицинска онкология; трансфузионна хематология; физикална и рехабилитационна медицина. Лекарите, работещи в МЦ [фирма], практикуват неконвенционални методи на въздействие, за което не притежават съответната регистрация в СРЗИ, в нарушение на изискванията на чл. 170, ал.1 на ЗЗдр. във вр. с чл.8а на Наредба № 7 от 01.03.2005 г. констатирано е, че лечебното заведение няма актуално хигиенно заключение, издадено от СРЗИ за адреса в[жк], ул. Делийска воденица, бл.330. От ИАМО също е направено предложение до директора на РЗИ да обсъди възможността

за заличаване на регистрацията на лечебното заведение.

На 27.10.2011г. е постановена оспорената в настоящето производство заповед № 74-00-177. Със същата на основание чл. 45, ал.1, т.4 и ал.3 от ЗЛЗ е наредено да бъде заличено Удостоверение № 6710/17.05.2006 г., вписано под № 00241, партида 3, том II, стр. 334, издадено на ЛЗ „АИСП – МЦ [фирма] от регистъра на СРЗИ, във връзка с писмо на ИА „МО” и писмо на МЗ /осъществяване на дейности в нарушение на утвърдените медицински стандарти и здравни изисквания/, считано от 25.10.2011 г., с което се обезсилва удостоверение за регистрация с № 6710/17.02006 г. Наредено е старши експерт регистрация на ЛЗ да впише заличаването на лечебното заведение в регистъра на СРЗИ.

По делото е представено копие досието за регистрация на „АИСП – МЦ [фирма], дело № 3/00241, том. II, стр.334, код [ЕГН] от 2006 г. /л. 44-83/.

С удостоверение № 6710/26.04.2011 г. /л.84-85/ на основание чл. 40, ал.9 от ЗЛЗ е удостоверено, че „АИСП – МЦ [фирма], с адрес: [населено място], район „Искър” – СО, [жк], ул. „Делийска воденица, бл.330 е регистрирано като лечебно заведение „МЦ”, с предмет на дейност: осъществяване на специализирана извънболнична медицинска помощ. Неразделна част от удостоверението е Приложение № 1 списък на медицинските дейности по специалности.

Представени са етапни епикризи на пациенти, лекувани в МЦ „ИМ” ведно с епикризи на същите при изписването им от други лечебни заведения със съответните диагнози и копия от отзиви на пациенти /л.94-123/.

От жалбоподателя са представени: 3 бр. заверени копия на АУАН от 21.11.2011 г. /л.176-192/; заверено копие на писмо от д-р Д. П. Г. на английски език от 30.11.2011 г., с превод на български език /л.193-194/; заверено копие на писмо от д-р Т. К., президент на Европейската академия по инсулин-потенцирана терапия на немски език от 30.11.2011 г., с превод на български език /л.195-198/; копие от статия на д-р Хр. Д., д.м., д-р М. Р. и д-р В. Г. за инсулин протенцираната терапия, публикувана в специализирано списание за лекари от 2008 г. – М. № 11/2008 г. /л.124-129; л.199-202/; заверено копие от доклад изнесен в [населено място] – САЩ през 2009 г. от д-р Хр.Д., д.м., д-р Д. Г., д-р Д. С. и Л. А. /л.203-211/; заверено копие на Удостоверение № 55/15.11.2011 г. на д-р И. М. /л.212/; заверено копие на Удостоверение № 54/15.11.2011 г. на д-р Х. Д. /л.213/; заверени копия на 8 бр. молби на пациенти до министър – председателя на Република Б., Председателя на Комисията по здравеопазване към Народното събрание, Председателя на комисията по професионална етика към Български лекарски съюз /Б./ /л.214-239/.

От ответника е представено удостоверение № 7719/11.01.2012 г., издадено на основание чл. 40, ал.9 от ЗЛЗ, с което е удостоверено, че „АИСП – МЦ [фирма], с адрес: [населено място], район „Искър” – СО, [жк], ул. „Делийска воденица, бл.330 е регистрирано като лечебно заведение „МЦ”, с предмет на дейност: осъществяване на специализирана извънболнична медицинска помощ. Неразделна част от удостоверението е Приложение № 1 списък на медицинските дейности по специалности и копия от дело № 3, том II, стр. 463, код на практиката [ЕГН] /л.255-322/.

Представени са също така: заверено копие на писмо от Международната организация за интегративна онкология от 15.01.2012 г. на английски език, с превод на български език /л.338-349/; заверено копие от диплома от 30.04.2006 г. на английски език с превод на български език на името на д-р Хр.Д. /л.350-351/; заверено копие от

сертификат на името на д-р Х. Д. от 30.12.2007 г. на английски език с превод на български език /л.354-355/; заверено копие от сертификат от 16.юли 2012 г. от д-р К. на английски език с превод на български език /л.352-353/; заверени копия на 2 бр. писма на немски език с превод на български език /л.356-361/; заверени копия на договор за предоставяне на кръв и кръвни съставки и извършване на имунохематологични изследвания по спешност от 03.01.2011 г. между МЦ и НЦТХ, С. /л.362-365/. Така представените доказателства от стр. 351-353, с преводите по делото са оспорени от ответника, но същите не са изключени от доказателствения материал, съгласно определение от 07.03.2013 г.

Във връзка с направеното оспорване от страна на представителя на ответника са представени допълнително от жалбоподателя доказателства във връзка с това, че фондация Т. Е. В. Ф. е издала сертификата на д-р Д. с превод на български език, които са косвени доказателства, че фондацията съществува, че дейността се поема от Европейска академия по инсулин потенцирана терапия и извлечение от регистъра за това, че тази Европейска академия е реално съществуваща към 11.12.2012 г. /л.385-л.468, том II/.

За изясняване на делото от фактическа страна е изслушана съдебно-медицинска експертиза /СМЕ/. От приетото по делото заключение по СМЕ на вещото лице д-р И. Т. /л.373-л.376, том II/ и устния доклад към него се установява, че практикуваната в МЦ „ИМ“ инсулин потенцирана терапия е алтернативен метод на лечение, който не е част от стандартите по медицинска онкология. Използването на този метод при онкологично болни се базира на факта, че туморните клетки притежават голям брой инсулинови рецептори, което би довело до повишена проницаемост на клетъчната мембрана за цитостатиците, както и по-добра ефективност и намалена токсичност при дози със 75-90% по-ниски от стандартните. Вещото лице след като се е запознало с представената медицинска документация е установило, че пациентите с онкологични заболявания, лекувани в „АИСП – МЦ [фирма], са получили 10 пъти по-ниско съдържание на цитостатик, отколкото при стандартната химиотерапия. Прилаганият от „АИСП – МЦ [фирма] метод Инсулин потенцирана терапия /I./ се прилага в редица европейски страни – А., Германия, както и в САЩ. Д-р Д. притежава сертификат за проведено обучение в областта на I. от д-р Д. Г. и от Е. А. of I./I., както и има публикации на собствен опит в същата област. Д-р Д. е лекар – уролог с призната специалност и опит в онкологията, чиито дисертационен труд изследва ефективността от локалното и системно цитостатично лечение при болни с карцином на пикочния мехур. Вещото лице е дало заключение, че алтернативната медицина е наименованието на практиките, използвани независимо или вместо конвенционалната медицина. Комплементарната медицина и интегративната медицина са понятия, означаващи прилагането на лечебни методи от алтернативната медицина съвместно или като допълнение към конвенционалната медицина. При пациенти с онкологично заболяване в IV кл. ст. /с метастази/ по правило трайно излекуване не може да се постигне. Акцентът се поставя върху преживяемостта на пациентите, подобряване на качеството на живот и контролиране симптомите на заболяването. Пациенти, при които заболяването прогресира, въпреки многократните курсове химиотерапия, подлежат на т.нар палиативни грижи – осигуряване на

най-добро качество на живот. По принцип палиативната грижа би могла да се извършва и в дома на болния. Вещото лице е установило, че съгласно изнесените данни от представената публикация, на базата на собствения си опит и декларации на лекувани болни в такъв стадий, провежданата в МЦ „ИМ“ комплексна терапия подобрява тонуса и общото им състояние. Д-р Д. е бил завеждащ онкоурологичното отделение на Болницата по онкология /понастоящем С./. Някои манипулации, като инсталирането на цитостатик локално в пикочния мехур, както и на някои ваксини се е извършвало от специалисти в инвазивната терапия – хирурзи или уролози. По времето, когато д-р Д. е работил в Болницата по онкология, в онкоурологичното отделение се е извършвала системна химиотерапия. Това е било по време преди да бъде въведена специалността онкология. В момента няма специалност онкохирургия и онкоурология.

За изясняване на делото от фактическа страна са изслушани също така и четирима свидетели /св. К. Г. – с.з. от 12.10.2012 г. / л.366-л.367, том II/, св. Н. Б. – с.з. от 08.11.2012 г. /л.379- гръб- л.380, том II/, св. М. К. – с.з. от 08.11.2012 г. /л.380, том II/ и св. Ц. Д. – с.з. от 08.11.2012 г. /л.380-гръб - л.381, том II./

От показанията на св. д-р К. Г. се установява, че същият познава методите, които използва д-р Д.. По негова информация интегративната медицина включва онези медицински методи, които не са намерили място в официалните доктрини за лечение, доколкото има такива и за диагностика, и от тази гледна точка те са част от медицината. Според него интегративната медицина е особено ефективна при онкологично болните в етапа след приключване на химиотерапия или лъчетерапия, в етапа, в който официалната медицина „вдига ръце от пациента“. Интегративната медицина не е специалност в Б.. Той също е бил лекуван при д-р Д., но по друг повод и тези методи на интегративната медицина са били приложени и спрямо него. По повод на заболяването му е бил консултиран с трима хабилитирани лица, но не е имало препоръка за лечение, затова е използвал този вид лечение от което е имало полза и друг не го предлага. Д-р Г. е със специалност „Неврология“ и „Нуклеарна медицина“ /изотопна диагностика и лечение/.

От показанията на св. д-р Б. се установява, че според него интегративната медицина е неконвенционален метод, граничещ с палиативни методи за третиране на заболяванията. Целта на метода, който се използва от д-р Д., при онкологично болни в напреднал стадий, при които конвенционалните методи са били приложени, но не се е стигнало до резултат. По Закона за лечебните заведения изрично е посочено, че лечение може да се извършва в хосписи, обаче палиативни грижи може да прилага и личния лекар, и медицинска сестра, така че във всяко лечебно заведение биха могли да се прилагат.

От показанията на св. В. се установява, че тя е участвала при извършване на проверката в МЦ като служител на ИАМО. При проверката е установила, че в лечебното заведение се извършват дейности, визирани в Правилника, който действа към момента на проверката, по медицинска онкология, физиотерапия, както и че се прилагат неконвенционални методи за благоприятно въздействие върху индивидуалното здраве. Тези специалности не фигурират в удостоверението, а лекарите, които практикуват неконвенционални методи

към датата на проверката не са били регистрирани в РЗИ. Има издадени АУАН. В хода на проверката е изискана документация на пациенти, които са на лечение в МЦ към датата на проверката, а също така и документи от досиета на преминали за лечение пациенти. При инсулин потенцираната терапия се прилагат противотуморни медикаменти в ниски дози. Свидетелката не знае как може да бъдат изписани подобен род лекарства свободно. В досиетата е имало подробно изписани информирани съгласия на пациентите. Медицинския стандарт се отнася за лечението на пациенти с онкологични заболявания и там точно и ясно е записано къде и кой има право да извършва лечение на пациенти с онкологични заболявания. Задължението по Наредба № 14 дава право на ИАМО да прави предложение до МЗ за промени в нормативните документи, когато прецени, че това е рационално и отговаря на изискванията на законодателя, тъй като в ЗЗдр. е записано, че лечението на гражданите се провежда от потвърдените в медицинската практика методи и технологии.

От показанията на св. д-р Д. се установява, че е участвала в комисията, назначена от ИАМО при проверка на МЦ. Констатирала е, че в медицинското заведение се извършва изпълнение на дейности, които не фигурират в удостоверението за регистрация. В хода на проверката са били установени редица нарушения, за което са били съставени АУАН и са издадени НП. Санкциите, които са били към лечебното заведение, към управителя са касаели няколко направления – несъответствие с удостоверението за регистрация; изпълнението на дейности, за които лечебното заведение няма регистрация; изпълнение на дейности от лекари, които нямат правоспособност да изпълняват тези дейности. Свидетелката е лекар с придобита специалност „физиотерапия“. Методите, които се прилагат в МЦ представляват и конвенционални и неконвенционални, като пример е дадена магнитотерапията, която е конвенционален. Има и неконвенционални методи, като пример е даден облъчването на кръвта с UV лъчи, по който метод се работи в лечебното заведение. Свидетелката знае, че има стандарт по физикална терапия - в него точно и ясно са указани методите на лечение, специално противопоказанията, както и къде се прилагат тези методи. Според нейните констатации методите, които се прилагат в този МЦ не отговарят на стандарта по физикална терапия.

Дадените от свидетелите показания съдът ще обсъди в мотивите към настоящето решение.

При така установените факти и след извършена служебна проверка за законосъобразността на административния акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК вр. с чл.146 от АПК, съдът извежда следните правни изводи по съществуващото на спора:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 от АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл. 45, ал.4 ЗЛЗ. Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на акта, за който е налице и пряк и непосредствен интерес от обжалването. Същата е подадена в срок. Процесната заповед е връчена лично на медицинския управител на „АИСП –

МЦ [фирма] – д-р Х. Д. на 27.10.2011 г., видно от отбелязването към същата. Жалбата е подадена на 31.10.2011 г. чрез СРЗИ в срока за оспорване.

По основателността:

Разгледана по същество, жалбата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал.1 от АПК, при преценката на законосъобразността на оспорван административен акт съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените по делото доказателства да провери законосъобразността на оспорвания административен акт на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК. Съдът преценява законосъобразността на административния акт, като проверява дали е издаден от компетентен за това орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът.

На първо място, съдът намира, че обжалваната Заповед № 74-00-177/27.10.2011г. е издадена от компетентен орган, в кръга на неговата териториална и материална компетентност, съгласно чл.45, ал.3 ЗЛЗ, а именно директорът на СРЗИ.

На второ място, при издаването на оспорения административен акт е спазена изискуемата от чл. 59, ал. 2 от АПК форма. Посочени са правните разпоредби, които са нарушени. Актът е мотивиран с писмата на ИАМО и на МЗ, като е посочено, че се осъществяват дейности в нарушение на утвърдените медицински стандарти и здравни изисквания. Въпреки, че мотивите в оспорения акт са непълни, такива могат да се изведат от съдържанието на представените по административната преписка документи /констативния протокол на ИАМО/. Също така жалбоподателят е бил уведомен за съставения от ИАМО при извършената проверка на „АИСП – МЦ [фирма] констативен протокол № КП 27-234/03.09.2011 г., където подробно са описани нарушенията на утвърдените медицински стандарти и нарушенията на здравните изисквания. От представената административна преписка може да се приеме наличие на мотиви, изразени отделно от акта, в какъвто смисъл е и Тълкувателно решение №16 от 31.03.1975г. на ОСГК на ВС. Поради което настоящият състав счита, че оспореният административен акт е мотивиран от правна и фактическа страна.

На трето място, съдът намира, че не са налице съществени нарушения на административно производствените правила.

За започването на административното производство жалбоподателите са надлежно уведомени, като при извършваните проверки е присъствал представител на дружеството. На МЦ е дадена възможност да вземе становище по направените констатации. Не е било задължително административния орган да обсъди всички възражения на лицето, но очевидно от разменената кореспонденция становищата на дружеството са били разглеждани в хода на административното производство. Ето защо, съдът намира че не са налице съществени нарушения на процесуално правните норми на АПК и ЗЛЗ. Дори и да е имало нарушения жалбоподателите в настоящото съдебно производство е можело да ги посочат и да проведат съответно защитата си.

На четвърто място, обжалваният акт е издаден при спазване на материално правните изисквания на ЗЛЗ и ЗЗдр.

С горесцитираната заповед е наредено за бъде заличено удостоверение № 6710/17.05.2006 г., вписано под № 00241, партида 3, том II, стр. 334 от регистъра на СРЗИ, издадено на лечебно заведение „Амбулатория за извънболнична специализирана помощ – Медицински център за интегративна медицина” О., като бъде обезсилено удостоверение за регистрация № 6710, считано от 25.10.2011 г. във връзка с нарушение чл. 45, ал.1, т.4 и ал.3 от ЗЛЗ. Съгласно чл. 45, ал.1, т.4 от ЗЛЗ регистрацията на лечебно заведение се заличава когато осъществява дейности в нарушение на утвърдените медицински стандарти и здравни изисквания, а съгласно ал.3 от цитирания закон заличаването на регистрацията се извършва със заповед на директора на регионалната здравна инспекция.

Не се спори между страните, а и от представените по делото доказателства е видно, че „АИСП – МЦ [фирма] е лечебно заведение за извънболнична помощ, съгласно чл. 8, ал.1, т.2, б.”в” от ЗЛЗ.

МЦ е регистриран по реда на чл. 40 от ЗЛЗ през 2006 г. под номер 6710. По партидата и за данните, които се описват в регистъра, са настъпили промени. През 2011 г. е вписан нов адрес и издадено ново удостоверение. Въпреки непрецизния диспозитив на заповедта за заличаването на удостоверението от 2006 г., а не от 2011 г. и обезсилване на удостоверение с № 6710, недвусмислено става ясно, че се заличава цялата регистрация под номер 6710 - партидата на дружеството в регистъра на СРЗИ. Този извод следва и от текстовете на чл. 41 и чл. 45 от ЗЛЗ.

Медицински център, дентален център или медико-дентален център е лечебно заведение, в което осъществяват специализирана извънболнична помощ не по-малко от трима лекари и/или трима лекари по дентална медицина с различни признати специалности, като заведението се управлява от лекар, съответно лекар по дентална медицина, с призната специалност.

От представените по делото доказателства, от разпита на свидетелите и изслушаната СМЕ се установява, че в „АИСП – МЦ [фирма] се използват неконвенционални методи за лечение на пациенти.

Неконвенционалните методи за благоприятно въздействие върху индивидуалното здраве са методи, чието изучаване не е включено в учебните програми на висшите медицински училища и които не трябва да предизвикват влошаване на здравословното състояние на гражданите и се прилагат единствено с цел постигане на благоприятно въздействие върху индивидуалното здраве. Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗЗдр. лицата, които практикуват неконвенционални методи трябва да се регистрират в РЗИ в областта, където практикуват, като подават заявление, към което прилагат документи, удостоверяващи изискванията на чл. 167 от цитирания закон. По делото не са представени доказателства, а и това обстоятелство не е оспорено от жалбоподателя, че към момента на издаване на обжалваната заповед лекарите, практикуващи неконвенционални методи на въздействие и работещи в МЦ „ИМ” не са притежавали съответната регистрация в СРЗИ, което е в нарушение на изискванията на ЗЗдр. във връзка с изискванията на Наредба № 7 от 01.03.2005 г. за изискванията към дейността на лицата, които

упражняват неконвенционални методи за благоприятно въздействие върху индивидуалното здраве. Вярно е, че неизпълнението на изискванията на ЗЗДр. Ще влекат неблагоприятни последици за самите физически лица, прилагащи неконвенционалните методи, като може да бъде ангажирана тяхната административно наказателна отговорност. Липсата на регистрация на физическите лица обаче, се отразява негативно и на медицинския център, в който те упражняват дейността си, тъй като при изписване в правилника на МЦ, че се прилагат такива методи следва да се спазват и здравните изисквания за това, едно от които здравни изисквания е именно регистрацията на физическите лица в специалния регистър по ЗЗДр. и Наредба № 7/01.03.2005 г. Дори само наличието на това формално основание е достатъчно да обоснове законосъобразност на процесната заповед. Това е така, защото регулацията на обществените отношения в сектора здравна грижа е особено засилена и предполага изпълнение на всички, а не само на отделни изисквания към лицата, упражняващи медицински и приравнени на тях дейности.

Съгласно чл. 9 от Наредба № 7/01.03.2005 г. лицата, които предписват или прилагат неконвенционални методи за благоприятно въздействие върху индивидуалното здраве с използване на нелекарствени продукти от органичен произход, могат да използват само:

1. натурални, изсушени термично и/или механично обработени растения за външно приложение или приемане през устата;
2. извлеци от растения за външно приложение или приемане през устата;
3. натурални, изсушени, термично и/или механично обработени животински органи, тъкани, телесни течности, конкременти и екскременти за външно приложение или приемане през устата;
4. извлеци от животински органи, тъкани, телесни течности, конкременти и екскременти за външно приложение или приемане през устата;
5. синтетични или полусинтетични органични продукти в готов вид или обработени за външно приложение или приемане през устата.

От представените по делото доказателства и от разпита на свидетелите се установява, че в МЦ „ИМ” се използват неконвенционални методи, които са извън посочените в чл.9 от Наредбата и които по съществуващото си представляват специфични медицински дейности, посочени в медицински стандарт „медицинска онкология”, утвърден с Наредба № 30 от 15.07.2010 г. за утвърждаване на медицински стандарт „медицинска онкология”.

От разпита на св. Д. и св. В., се установява, че в МЦ „ИМ” лекарите извършват инсулин потенцирана терапия, при която се прилагат противотуморни медикаменти в ниски дози без практикуващите лекари да имат призната специалност „медицинска онкология”.

По делото не беше доказано от жалбоподателите, че инсулин потенцирана терапия, при която се прилагат противотуморни медикаменти представлява палиативна грижа или е изцяло неконвенционален метод на лечение, след като лекарствата не се приемат през устата, каквото е изискването на Наредба № 7, а има специфична медицинска интервенция, включена в медицинския стандарт „Медицинска онкология”.

По делото не са представени доказателства, от които да е видно, че

извършваните от д-р Д. дейности в областта на специалността „Медицинска онкология” /назначаването на химиотерапия/ има необходимата квалификация – придобита специалност по медицинска онкология.

Не са представени доказателства, че в лечебното заведение се извършват дейности – химиотерапия в съответствие с изискванията на медицински стандарт „Медицинска онкология”.

От заключението на вещото лице, което съдът кредитира като компетентно се установява, че комплементарната и интегративната медицина са понятия, означаващи прилагане на лечебни методи от алтернативната медицина съвместно или като допълнение към конвенционалната, поради което следва да бъдат спазвани законовите изисквания за това. Използването на тези методи не освобождава от задължение лицата да спазват здравните изисквания и медицински стандарти в онези случаи, когато използваните методи покриват изцяло или части от описаните дейности в някой от приложимите медицински стандарти.

Не на последно място и проверявайки останалите фактически основания, посочени от административния орган, съдът намира, че от жалбоподателите не са спазени и останалите изисквания на закона. По делото, въпреки указанията за разпределение на доказателствената тежест не е представена книга за посещения по образец, която е констатирана като липса от ИАМО при извършената от тях проверка. Не са представени и удостоверения на лицата, работещи с лазерни апарати, както и актуално хигиенно заключение за новия адрес на МЦ /представеното е от 2006 г. за стария адрес по регистрация/, съобразно констатациите на ИАМО в протокола от 03.09.2011 г. /стр. 34 и сл. от делото/, послужил за фактически основания за заличаване на процесната регистрация.

Предвид изложеното настоящият състав счита, че обжалваният административен акт е правилен и законосъобразен, постановен при правилно прилагане на закона, поради което не са налице основанията на чл. 146 от АПК за отмяна.

При този изход на делото разноски не се дължат, тъй като такива не са поискани от ответната страна.

Водим от горното, и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 30 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Амбулатория за извънболнична специализирана помощ – Медицински център за интегративна медицина” О., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] срещу ЗАПОВЕД № 74-00-177 от 27.10.2011 г., издадена от Директора на Столичната регионална здравна инспекция.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, чрез Административен съд – София град.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

